

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **J. – M.**, T. v konkurze, IČO: X., o schválení konečnej správy, na odvolanie úpadcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 47–24K 367/98-1480 zo dňa 4. apríla 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 47–24K 367/98-1480 zo dňa 4. apríla 2008 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a hotových výdavkov správcov konkurznej podstaty v rozsahu: príjmy konkurznej podstaty 8 735 905 Sk, hotové výdavky správcov konkurznej podstaty 60 758 Sk, odmena správcov konkurznej podstaty 1 292 800 Sk, náklady na správu a udržiavanie konkurznej podstaty (vrátane predpokladaných nákladov súvisiacich s ukončením konkurzného konania) 2 063 068 Sk. Suma určená na uspokojenie veriteľov predstavuje 5 319 279 Sk, z toho pre oddeleného veriteľa M. vo výške 4 517 853 Sk a pre oddeleného veriteľa S. vo výške 15 597 Sk.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že správkyňa konkurznej podstaty úpadcu predložila súdu konečnú správu a vyúčtovanie odmeny a výdavkov dňa 16.10.2007 v súlade s ust. § 29 Zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom pre toto konkurzné konanie (ďalej len ZKV). Po uplynutí lehoty na podanie námietok súd nariadil pojednávanie o prejednaní konečnej správy a vyúčtovania na deň 4.4.2008, na ktoré predvolal úpadcu, správkyňu konkurznej podstaty a veriteľa S., ktorý podal námietky proti predloženej konečnej správe. Na pojednávaní dňa 4.4.2008 súd za účasti správkyne konkurznej podstaty a zástupcu namietajúceho veriteľa S. prejednal konečnú správu, úpadca sa napriek riadnemu predvolaniu na pojednávanie o prejednaní konečnej správy bez ospravedlnenia nedostavil. V konečnej správe správkyňa konkurznej podstaty špecifikovala podrobne príjmy získané do konkurznej podstaty, ktoré pozostávali z príjmov získaných speňažením majetku úpadcu vo výške 7 057 000 Sk, z príjmov

získaných inou činnosťou správcov vo výške 1 663 864 Sk, pričom správkyňa na pojednávaní o prejednaní konečnej správy tieto inak získané príjmy upravila o úroky z bankových úložiek za obdobie od 1.10.2007 do 31.3.2008 vo výške 10 095 Sk. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť potom príjmy získané inou činnosťou správcov predstavuje sumu 1 673 959 Sk. Správkyňa konkurznej podstaty speňažila majetok patriaci do konkurznej podstaty úpadcu so súhlasom súdu. Súd z uvedených dôvodov konečnú správu v časti celkové príjmy schválil vo výške 8 753 905 Sk.

V časti výdavky – pohľadávky proti podstate – náklady na správu a udržiavanie konkurznej podstaty, ktoré už boli v priebehu konkurzného konania uhradené, správkyňa v konečnej správe vyčíslila vo výške 808 213 Sk. Vzhľadom na to, že finančné prostriedky získané počas konkurzného konania sú uložené naďalej na účtoch v peňažnom ústave, správkyňa na pojednávaní tieto náklady upravila o dodatočné výdavky titulom zaplatenej dane z úrokov vo výške 1911 Sk za obdobie od 1.10.2007 do 31.3.2008, o zaplatené bankové poplatky vo výške 456 Sk za obdobie od 1.10.2007 do 31.8.2008, a ďalej vyúčtovala dodatočné výdavky titulom zaplateného poštovného vo výške 214 Sk a zaplatených nákladov súvisiacich s údržbou softvéru vo výške 1500 Sk. Celkové dodatočné výdavky predstavujú 4081 Sk, a preto bolo potrebné upraviť výšku výdavkov, ktoré už boli v priebehu konkurzného konania uhradené na sumu 812 294 Sk.

Vo výdavkovej časti konečnej správy správkyňa spracovala neuspokojené pohľadávky prihlásené ako nároky proti podstate vo výške 775 621 Sk. Proti konečnej správe v tejto časti podal námietky veriteľ S. a namietal, že listom z 11.9.2006 u správkyne uplatnil pohľadávku proti podstate vo výške 24 440 Sk, ktorú správkyňa listom z 10.1.2007 uznala, pričom sa domnieval, že predmetná pohľadávka proti podstate nebola v konečnej správe zohľadnená. Predmetná námietka bola na pojednávaní prejednaná s tým, že vzhľadom na vyjadrenie správkyne a obsah konečnej správy je irelevantná. Veriteľ S. ďalej namietal, že v konečnej správe ako neuhradený nárok proti podstate nie je zohľadnená ním uplatnená pohľadávka vo výške 150 319 Sk, ktorú právny predchodca veriteľa listom z 10.2.2003 uplatnil u správcu konkurznej podstaty. Správkyňa k podaným námietkam uviedla, že v tomto prípade nárok neuznáva ako pohľadávku proti podstate, pretože táto pohľadávka sa zakladá na Protokole o komplexnej daňovej kontrole fyzickej osoby zo dňa 7.12.2001. Daňová kontrola bola vykonaná až po vyhlásení konkurzu a z protokolu vyplynulo, že v danom prípade sa jednalo o neodvedené preddavky na daň z príjmov zo závislej činnosti za mesiace január – december 1998 v úhrnnej výške 150 319 Sk, t. j. v období pred vyhlásením konkurzu (konkurz vyhlásený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 47–24K 367/98-40 zo dňa 26.5.1999). Následne po ukončení kontroly prihlásil veriteľ túto pohľadávku u predchádzajúceho správcu, a to 22.2.2003. Podľa vyjadrenia správkyne na charakter pohľadávky nemá vplyv skutočnosť, že daňová kontrola bola vykonaná až po vyhlásení konkurzu. Súd po prejednaní uvedenej námietky sa stotožnil s právnym názorom správkyne s tým, že predmetná pohľadávka nie

je pohľadávkou proti podstate, pretože nespĺňa podmienky stanovené v § 31 ods. 1 a 2 ZKV. Vzhľadom na výsledok prejednávania konečnej správy, ako aj výsledky prieskumného pojednávania, na ktorom správca uznal ako pohľadávky proti podstate aj pohľadávky uplatnené veriteľom por. č. 33 S. vo výške 151 913 Sk a veriteľom por. č. 37 S. vo výške 246 740 Sk, súd schválil konečnú správu v časti výdavky – nároky proti podstate, ktoré neboli v priebehu konkurzného konania uhradené a budú predmetom rozvrhu vo výške 1 174 274 Sk.

Vzhľadom na to, že správkyňa na pojednávaní o prejednaní konečnej správy predložila súdu vyúčtovanie dodatočných výdavkov, podľa ktorého v čase od podania konečnej správy boli výdavky súvisiace s údržbou softwaru uhradené vo výške 1500 Sk, súd znížil celkovú sumu predpokladaných výdavkov na 76 500 Sk.

Hotové výdavky správcov správkyňa vyúčtovala vo výške 60 758 Sk a vzhľadom na to, že správcovia si vyúčtovali len také výdavky, ktoré boli vynaložené účelne, súd v tejto časti konečnú správu schválil.

Keďže základom pre určenie odmeny je suma 8 551 352 Sk, súd určil odmenu vo výške 1 292 800 Sk. V predmetnom konkurznom konaní boli činní dvaja správcovia, súd s poukazom na ust. § 9 vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení účinnom pre toto konkurzné konanie určil každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti.

Pokiaľ ide o sumu vyčíslenú na uspokojenie oddelených veriteľov správkyňou konkurznej podstaty v konečnej správe (bod 5.), v tejto časti podal námietky veriteľ S. a namietal, že v konečnej správe správkyňa nezohľadnila nárok veriteľa na vydanie výťažku z predaja založených hnutelných vecí, ktoré boli predmetom rozhodnutia o určení záložného práva vydaného právnym predchodcom veriteľa D. B.. Správkyňa uznala túto námietku ako oprávnenú a dodatočne predložila súdu vyúčtovanie výťažku zo speňaženia hnutelných vecí, ktoré boli predmetom záložného práva v prospech veriteľa č. 37 S..

Pohľadávka veriteľa č. 56 M. bola zistená ako pohľadávka s právom na oddelené uspokojenie podľa § 28 ZKV vo výške 13 065 979,37 Sk, bola zabezpečená zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. X., k. ú. R., pričom záložné právo vzniklo vkladom do katastra pod č. X. ako záložné právo prvé v poradí. Príjem zo speňaženia založených nehnuteľností predstavuje sumu 7 mil. Sk, od ktorého výťažku správkyňa s poukazom na ust. § 28 ods. 2 ZKV odpočítala náklady správy, speňaženia, vydania výťažku, odmeny a výdavkov správcov vo výške 2 482 147 Sk. Z uvedeného dôvodu súd schválil sumu určenú na uspokojenie oddeleného veriteľa č. 56 M. vo výške 4 517 853 Sk. V tejto súvislosti súd konštatoval, že pokiaľ boli v konkurznom konaní zistené nároky oddelených veriteľov podľa § 28 ZKV, ktorí mali svoje pohľadávky zabezpečené

zriadením záložného práva viaznuceho na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. X., k. ú. R., títo nebudú v konkurze uspokojení ako oddelení veritelia, pretože výťažok z predaja založených nehnuteľností nepostačuje ani na uspokojenie oddeleného veriteľa por. č. 56.

Súd ďalej prejednal námietku veriteľa č. 37 S., týkajúcu sa jeho uspokojenia ako oddeleného veriteľa. Pohľadávka tohto veriteľa bola zistená ako pohľadávka s právom na oddelené uspokojenie podľa § 28 ZKV vo výške 390 119 Sk, bola zabezpečená zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. X., k. ú. R., pričom záložné právo vzniklo tomuto veriteľovi v 2. poradí. Vzhľadom na horeuvedené vyčíslenie nároku oddeleného veriteľa č. 56, oddelený veriteľ č. 37 nebude z výťažku predaja založených nehnuteľností uspokojený. Veriteľ S. mal však svoju pohľadávku zabezpečenú aj zriadením záložného práva k hnutelným veciam, ktoré boli špecifikované v prílohe rozhodnutia D. B. č. 851/3/94/963/96. Súd zistil, že z hnutelných vecí, ktoré boli predmetom záložného práva sa ku dňu vyhlásenia konkurzu u úpadcu nachádzalo 35 položiek, ktoré boli zahrnuté do konkurznej podstaty úpadcu (časť II.c/ stroje, prístroje a zariadenia v súpisovej hodnote 40 929 Sk), pričom predmetné založené hnutelné veci boli speňažené v konkurznom konaní za kúpnu cenu 21 500 Sk. Po odpočítaní odpočítateľných položiek (§ 28 ods. 2 ZKV) vo výške 5903 Sk, suma určená na uspokojenie oddeleného veriteľa S. predstavuje sumu 15 597 Sk. S takto predloženým vyúčtovaním veriteľ súhlasil a nemal k nemu žiadne námietky.

Súd v súlade s ust. § 29 ZKV rozhodol o vyúčtovaní konečnej správy a vyúčtovaní odmeny správcom a ich hotových výdavkov v rozsahu uvedenom vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu podala námietky úpadkyňa, ktoré súd posúdil podľa obsahu ako odvolanie proti uzneseniu. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietala, že predmetom predaja boli aj hnutelné veci, ktoré boli správcom JUDr. H. vylúčené z konkurznej podstaty (pôvodný SKP). Poukázala tiež na to, že v konečnej správe nie je zahrnutá pohľadávka proti podstate uplatnená Ing. J.K. a Ing. L.T. z titulu realizovanej investície nehnuteľnosti – objektu M. vo výške 800 000 Sk, ktorej 4/6 spoluvlastnícky podiel bol speňažený v rámci konkurznej podstaty. Poukázala pritom na ust. § 31 ods. 1 ZKV, z ktorého vyplýva, že v priebehu konkurzného konania možno uspokojiť kedykoľvek pohľadávky proti podstate.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), prejednal vec podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ OSP. Vychádzal zo zistenia, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 47–24K 367/98-40 zo dňa 26.5.1999 bol na majetok úpadcu vyhlásený konkurz. Dňa 16.10.2007 predložila správkynia konkurznej podstaty konečnú správu o speňažení

majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcov. Proti predloženej konečnej správe a vyúčtovaniu odmeny a výdavkov správcov, podal v zákonnej lehote konkurzný veriteľ S. námietky, ktoré súd prejednal na pojednávaní konanom dňa 4.4.2008 za prítomnosti správkyne konkurznej podstaty úpadcu a veriteľa, ktorý námietky podal. Stotožnil sa so stanoviskom správkyne konkurznej podstaty a po zohľadnení námietok veriteľa S. a v súlade s ust. § 29 ZKV v znení platnom v čase začatia predmetného konania, schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu.

Podľa § 29 ods. 1 ZKV v znení platnom v čase začatia predmetného konkurzného konania, správca podáva súdu správy o speňažovaní majetku z podstaty. Konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží súdu po speňažení majetku z podstaty. Odmenu a výdavky vyúčtujú aj osobitní správcovia a zástupca správcu, ako aj tí, ktorých súd v priebehu konania zbavil funkcie správcu. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia, správca predloží súdu zoznam veriteľov, ktorí si uplatňujú pohľadávky proti podstate, nároky podľa § 5 ods. 2, nároky podľa § 9b ods. 3 a nároky podľa § 31 ods. 3, s výškou ich pohľadávky, ak nemôžu byť uspokojení celkom a budú zahrnutí do rozvrhu (§ 32 ods. 1). Správca predloží súdu aj zoznam veriteľov s pohľadávkami proti podstate, nárokmi podľa § 5 ods. 2, nárokmi podľa § 9b ods. 3 a nárokmi podľa § 31 ods. 3, ktorých nárok neuznal alebo nevyplatil, a uvedie výšku ich pohľadávky. Podľa odseku 3 tohto ustanovenia, súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočítaní správcu zistené chyby alebo nejasnosti a upovedomí o končenej správe a vyúčtovaní úpadcu a konkurzných veriteľov. Upozorní pritom, že do 15 dní odo dňa, keď konečná správa a vyúčtovanie boli vyvesené na úradnej tabuli súdu, môžu proti nim podať námietky. Podľa odseku 4 tohto ustanovenia, konečnú správu a vyúčtovanie prejedná súd na pojednávaní, na ktoré predvolá správcu, úpadcu a konkurzných veriteľov, ktorí podali námietky, prípadne aj veriteľský výbor, a rozhodne o nej uznesením, ktoré doručí a vyvesí na úradnej tabuli súdu.

Pre posúdenie dôvodnosti odvolania je potrebné vychádzať z toho, že podľa § 29 ods. 3 ZKV možno námietky proti konečnej správe podať do 15 dní od jej vyvesenia na úradnej tabuli súdu. Námietka proti konečnej správe a vyúčtovania je pritom podaná včas, ak je najneskôr posledný deň lehoty počítanej odo dňa vyvesenia konečnej správy a vyúčtovania podaná súdu alebo odovzdaná na pošte k preprave. Len takáto námietka účastníka konkurzu môže byť prejednaná na pojednávaní. S námietkami vznesenými neskôr nespojuje zákon žiadne účinky. Pri prejednaní konečnej správy a vyúčtovania podľa § 29 ods. 4 ZKV nemožno už zásadne vznášať iné výhrady než tie, ktoré boli uplatnené v zákonnej pätnásťdňovej lehote podľa § 29 ods. 3 ZKV. Je potrebné vychádzať z toho, že pokiaľ účastník konkurzu námietky voči konečnej správe nepodá, vyjadří tým akceptáciu správcom predkladaných údajov, okrem iného i čiastky určenej k rozvrhu. Zákom stanovená 15-dňová lehota by sa za takéhoto stavu stala bezvýznamnou, pretože by fakticky bolo možno rozporovať správcom uvádzané údaje i neskôr.

V danom prípade z obsahu spisu je zrejmé, že konečná správa bola do spisu predložená 16.10.2007, uznesenie o upovedomení o predložení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu zo dňa 17.10.2007 bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 23.10.2007 a úpadkyni doručené dňa 24.10.2007 s poučením o možnosti podať proti nim námietky do 15 dní odo dňa jej vyvesenia na úradnej tabuli Krajského súdu v Banskej Bystrici, t. j. dňa 18.10.2007. Úpadkyňa pri nahliadnutí do predmetného spisu dňa 25.10.2007 požiadala o vyhotovenie fotokópií zápisnice zo schôdze konkurzných veriteľov z 21.9.2007, ako aj konečnej správy predloženej správcom. Súd uznesením zo dňa 12.3.2008 nariadil pojednávanie o konečnej správe o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu na deň 4.4.2008 o 9.00 hod., ktoré bolo úpadkyni doručené 18.3.2008. Úpadkyňa proti konečnej správe v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote námietky nepodala, ani sa bez ospravedlnenia nedostavila na jej prejednanie. Uznesenie o schválení konečnej správy zo dňa 4.4.2008 bolo úpadkyni doručené dňa 11.4.2008. Pretože úpadkyňa proti konečnej správe žiadne námietky nepodala, je vylúčené, aby súd v rámci posudzovania dôvodnosti jej odvolania skúmal, či výška speňażenia konkurznej podstaty správcom mohla byť iná než tá, ktorá je uvedená v konečnej správe.

Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodný správca JUDr. P.H. dňa 5.4.2003 opravil, resp. prepracoval pôvodný súpis majetku konkurznej podstaty tak, že hnutelné veci, ktoré boli predmetom konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 54 Cbi 39/02, už do tohto prepracovaného súpisu majetku konkurznej podstaty nezahrnul. Na základe tejto skutočnosti navrhovateľka Ing. J.K. zoberala svoj návrh v celom rozsahu späť. Konanie bolo zastavené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22.3.2004 č. k. 54 Cbi 39/02-62 a nadobudlo právoplatnosť 4.4.2005. Z opraveného súpisu konkurznej podstaty vyhotoveného správcom k 10.5.2006, z kúpnej zmluvy zo dňa 14.8.2007 a z opatrenia súdu z 1.8.2007 vyplýva, že predmetom predaja vykonaného správcom konkurznej podstaty dňa 14.8.2007 boli len hnutelné veci patriace do majetku konkurznej podstaty úpadcu J..

Úpadkyňa v odvolaní pod bodom 2/ namieta, že v konečnej správe nie je zahrnutá pohľadávka proti podstate uplatnená Ing. J.K. a Ing. L.T. z titulu realizovanej investície do nehnuteľnosti – objektu M. vo výške 800 000 Sk, ktorej 4/6 spoluvlastnícky podiel bol speňažený v rámci konkurzného konania. Zo spisu je zrejmé, že dňa 8.4.2008 bolo súdu doručené podanie označené ako uplatnenie pohľadávky proti podstate podľa § 31 ods. 1 písm. f/ ZKV, ktorým si uplatnili Ing. J.K. a Ing. L.T. pohľadávku vo výške 800 000 Sk. V predmetnej veci návrh na vyhlásenie konkurzu bol súdu doručený dňa 20.10.1998, a preto sa toto konkurzné konanie riadi ustanoveniami Zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom od 1.2.1998, t. j. pohľadávky proti podstate je možné uplatniť u správcu (§ 31 ods. 5 ZKV), nie na súde. Zo stanoviska správkyni konkurznej podstaty z 9.4.2008 je zrejmé, že dňa 9.4.2008 jej bolo doručené uplatnenie pohľadávky proti podstate vo výške 800 000 Sk Ing. J.K. a Ing. L.T..

Podľa § 33 ods. 1 písm. e/ ZKV v platnom znení, z uspokojenia sú vylúčené nároky veriteľov uplatnené po prejednaní konečnej správy súdom. V danom prípade konečná správa bola prejednaná súdom na pojednávaní dňa 4.4.2008 a pohľadávka proti podstate bola uplatnená u správkyne dňa 9.4.2008. Jedná sa teda o pohľadávku vylúčenú z uspokojenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdil.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 30. júna 2008

**JUDr. Margita F r i d o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: